

izhaja
v ponedeljek, sredo
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda št. 10.666.

NOVA DOBA

In upravljanje:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1
prilžitje.
Rokopisov ne vračamo.
Oglasi po tarifu.
Telefon int. št. 65.

Dr. Ljudevit Stiker †

Mesto Brežice je zadela občutna katastrofa. Izgubili smo najmarkantnejšo osebo med nami, svojega voditelja v težkih nemških časih. Zapustil nas je za vedno g. dr. Ljudevit Stiker. Ugasnila je življenska-lač možu, ki je tako rad živel med nami.

Rojen je bil 3. novembra 1875 v Vojniku, študiral je gimnazijo v Celju, absolviral pravniške študije leta 1903 v Gradcu in je služboval kot odvetniški koncipient najprej pri rajnem dr. Josipu Sernecu in na to pri g. dr. Juriju Hrašovcu v Celju. Leta 1910 je prevzel pisarno od g. dr. Benkoviča v Brežicah.

Najznačilnejša poteza njegovega značaja je bila njegova vesela in duhovita narava. Na visoki šoli je bil vnet član akad. tehn. društva »Triglava«, kateremu je ostal zvest do zadnjega.

Kot mlad in nadarjen pravnik se je v Celju živo udeleževal političnega in družabnega življenja. S svojim ljubeznivim nastopom in s svojo agiliteto si je pridobil ugled in zaupanje že v Celju in med naprednjaki cele nekdanje Štajerske.

Ko je prišel v Brežice, se je v najkrajšem času uživel v tukajšnje razmere. Posvetil se je z vso vnemo narodnemu delu. Postal je oče društvene življenja. Bil je dolgo vrsto let starosta »Sokola« in predsednik vseh ostalih narodno-naprednih društev, kar je bilo posebno težavno in odgovorno med svetovno vojno.

Po prevratu je stal na čelu brežiškega mesta kot gerent. Z njemu prirojenim taktom, s finim nastopom in izredno prijaznostjo je znal voditi celotno meščanstvo baš v dobi preobrata tako spretno, da ni prišlo do nikakih incidentov. Kdor pozna razmere, ki so vladale v oni dobi, mora priznati, da nobena druga oseba ne bi mogla rešiti te silno delikatne naloge kakor naš dr. Stiker. Bil je izborni diplomat in napreden politik, kakršnih je le bore malo. V svoji stroki pa je bil priznan dober svetovalec, ker je bil izborni pravnik.

Kot človek je bil mehkega, dobrega srca; z veseljem in radevolje je pomagal vsakomur, tudi nasprotnikom, ker ni poznal nobenega sovraštva, če je bil kdo v stiski.

V družabnem življenju je bil vedno interesanten in zabaven. Ni bilo razpoloženja in veselja v družbi brez originalnega, duhovitega dr. Stikerja.

Brežice in vsa okolica se zaveda velike vrzeli, ki je nastala po smrti blagopokojnika in žaluje odkrito in iskreno. Ugledni rodbini, ki je lahko uverjena, da nam ostane pokojnik za vedno neizbrisno v spominu, naše najgloblje sožalje.

K sedanji politiki Kmetosko-demokratske koalicije.

V Celju, 8. julija.

V trenutku, ko pišem te vrste, mi še ni znano, kaka odločitev je padla v nočnejši avdijenci šefov vladnih in opozicijskih skupin pri Nj. Vel. kralju. Stališče vladarjevo v tem ostrem boju med dvema svetoma, konservativnim, absolutističnim in naprednim, demokratskim gotovo ni lahko. Stranke, ki so doslej tvorile vladno večino, imajo dejansko tudi za seboj dve tretjini Narodne skupščine in se sklicujejo na to, da bi po večinskem principu morale ostati na vladi in delati naprej s to Narodno skupščino. Zdelo se je tudi dejansko v četrtek in še bolj v petek, da bode to stališče prodrlo, znova prodrlo kakor že enkrat februarja meseca. Včeraj se je pa položaj začel obračati v smer politike KDK, ki pravi:

V vsaki moderno in pravilno urejeni državi mora biti zastopstvo naroda izraz resničnega razpoloženja med

narodom. Sedanja Narodna skupščina ni tako zastopstvo, kar je nedvomno dokazala tudi verifikacijska debata v Narodni skupščini. Pokazalo se je, da je vplivala na volitve policija in celo aktivni ministri na nedopusten način samo iz tega razloga, da si je gotova beograjska klika ustvarila prevladajoč položaj v skupščini in s tem tudi v državni upravi. Upravna korupcija, ki je že doslej skozi celo desetletje zadrževala pravi napredek države, je dosegla takšen razmah, da tega ni bilo moči več prenašati. Opozicija iz prečanskih krajev je morala, morala, četudi bi tega ne hotela, začeti najostrejši boj proti vladajočim razmeram. Ta boj proti korupciji spočetka ni imel značaja kake borbe proti Srbijancem in ga pravzaprav še danes nimajo: kajti Vukičević, ki je bil protitip partizanskega državnika in brezobzirnega režimovca, je imel svoje pomagace tudi iz prečanskih krajev. Pomagali so mu klerikalni Slovenci, Vojvodinci in velik del Bosancev, Hercegovincev in Črnogorcev. Ako bi se bila našla v tem stadiju boja proti korupciji lanske jesen kaka srbijanska politična skupina, ki bi ali Radića ali Pribečevića v tem boju podprla, bi stvari tekla drugače kakor tečejo žalibože danes.

Nedavni shodi radikalnega opozicijskega Nastasa Petrovića in srbjskih zemljoradnikov (ki imajo sicer v stari Srbiji tudi samo jednega poslanca) so jasno pokazali, kako hudo trpi pod koruptno, podkupljivo in komodno upravo tudi srbijanski kmet. Zato je na zboljšanju razmer interesiran tudi on, za katerega brez para ni pravice. Ali formalno v skupščini malodane ni zastopan. Zato so morali Hrvati, prečanski Srbi in napredni Slovenci v prve vrste boja za izboljšanje naše uprave in srbijanski korupcionisti so v svoji zvitosti ip v strahu za svoje privilegije ustvarili strah Beograda in Srbije pred »prečansko fronto«. Beseda je dala besedo, jedna znabiti usodopolna fraza drugo, in tako je začel nastajati prepad med našim Pijemontom in »novimi« pokrajinami. Mi tu smo končno hote ali nehoti začeli identificirati vse srbijanske politike z korupcionističnimi interesi, to toliko bolj, ker so nas razmere še huje bolele ko malo razvajene Srbijance.

V tem težkem ozračju so se poostrovali boji v Narodni skupščini do tehnične obstrukcije in končno do usodopolnih strelcov. Zunaj je pa malo poprej hrumela ulica v Splitu, Zagrebu in Beogradu proti zunanji politiki vlade radi znanih nesrečnih nettunskih konvencij. Jasno je bilo, da mnogokaj ni prav v upravi, v notranji in zunanji politiki vlade; tudi razne »mere« niso mogle pokriti žalostnega dejstva, da niti vlada, niti njena parlamentarna večina nista zmožni obvladati položaja in vrniti državi red in mira. In tu sta prišla Stjepan Radić in Svetozar Pribičević ter sta rekla: nam ne zadostuje samo formalna demisijska sedanja vlada, da bi se tako kot februarja meseca vrnili na krmilo države isti režim z nekaterimi zamenjanimi statisti, ne, sedanja nezmožna vlada mora odstopiti in mora nastopiti opozicija, da izvede volitve in pokaže, ali zamore ona voditi boljše, za državo koristnejšo politiko. Ni parlamentarni princip, držati se formalno večine, temveč pravilno je in je tudi povsod na zapadu v navadi, da padejo vlade, ki so se ponesrečile in pridejo na vrsto novi ljudje in nove skupine. Radić in Pribičević sta šla celo tako daleč, da bi privolila tudi v neutralno parlamentarno vladno, ki bi izvedla volitve in tako dala državi novo, gotovo pravilnejše izvoljeno zastopstvo.

Okrog teh dveh glavnih naziranj sedanje formalne večine v skupščini in opozicije se suče sedaj v Beogradu glavni boj. Položaj je pri opoziciji posebno težaven, ker ne manjka več ko energičnih glasov, da s takim politič-

Pripravljanje nevtralne vlade?

Odgoditev Narodne skupščine do jeseni, volitve spomladi.

Beograd, 9. julija. Zdi se, da je včerajšnji odhod Stjepana Radića iz Beograda povzročil v beograjskih hegemonističnih krogih znaten preokret. Dočim so hegemonisti še včeraj zatrjevali, da tvori obnovev prejšnje vladne koalicije edini izhod iz situacije, poročajo današnji beograjski listi, da se v režimskih krogih resno razmisli možnost kompromisa med stališčem Kmetosko-demokratske koalicije in stališčem dosedanjih vladnih strank. Med radikali kakor tudi med demokrati prevladuje prepričanje, da bi bila odgoditev Narodne skupščine do jeseni, nato njen razpust in razpis novih vo-

litve za prihodnjo pomlad edina možna solucija za izhod iz sedanje krize.

Veliko pozornost je vzbudil včerajšnji poset kralja pri vojvodi Stepi Stepanoviću v Čačku. Ta sestanek tolmačijo v političnih krogih kot dokaz, da se resno razmisli možnost imenovanja nevtralne vlade pod predsedstvom vojvode Stepe Stepanovića. Položaj je trenutno tak, da je načrt obnovev Vukičevićevega režima definitivno propadel in da se išče izhod iz situacije, upoštevajoč stališče, ki ga zavzema KDK.

Odgoditev Narodne skupščine do jeseni, volitve spomladi.

nim Beogradom ni mogoče imeti nobenega opravka več in da je treba izvesti abstinenco iz Narodne skupščine. S hrvaškega narodnega in tudi s čisto človeškega stališča je marsikaj razumljivo. Ali eno pa ostane: nobena politika ne sme iti tako daleč, tudi v slučaju največjih zlorab večine, da bi prinesla našemu celokupnemu državnemu organizmu nepopravljivo škodo. Zato je rekel že Radić ob pogrebu hrvatskih mučnikov Pavla Radića in dr. Basarička mirno in pametno besedo, da smo kljub vsemu pripravljeni na sodelovanje z Beogradom na ljubo naši skupni domovini. Na tem pozitivnem stališču kaže tudi vztrajati. Če bomo ali smo sedaj poraženi, to ne pomeni končno vsega; naša kulturna in gospodarska moč, pa tudi naše število nam bode končno pomagalo, ne rečemo do zmage, pač pa do uveljavljenja naših političnih načel. Svet se vseeno ne suče nazaj v Vukičevićev in dr. Korošev srednji vek, temveč proti prosvitljenim demokracijam zapada.

Nadaljni razplet krize.

Minuli petek popoldne in zvečer so bili nadvoru v avdijenci po vrsti Aca Stanojević, Ljuba Davidović, Ljuba Davidović in dr. Korošec, v soboto pa še dr. Spaho in dr. Marinković. Položaj je vsaj na zunaj bil tak, da se obnovi stara vlada z malenkostnimi osebnimi spremembami. Na večer pa je poklical kralj v skupno avdijenco vse šefe političnih strank in ponoči še Svetozar Pribičevića posebej. Očividno je šlo za poskus, da bi se doseglo neko premirje med KDK in vladnimi strankami. Kak je pa bil pravzaprav rezultat, se vsaj doslej ne ve. Če bi bilo verjeti včerajšnjim poročilom iz takozvanih »poučenih« krogov, »nastaja« tudi med radikali razpoloženje za nevtralno vladno. Položaj je zaenkrat nejasen.

Stjepan Radić o ostavki vlade.

Napram dopisniku zagrebških »Novosti« se je izjavil o sedanji ostavki vlade sledeče: To sedaj ne pomeni mnogo. Pomenilo bi, ako bi se takoj zgodilo. Sedaj ni več v vprašanju izprememba kake osebnosti nego izpre-

memba režima. Če ostane sedanja skupščina in bo vlada sestavljena iz stranke, iz katere je izšel morilec, potem bo to katastrofalno. Skupščine ni več, izginila je z zločinom in nima več moralnih kvalifikacij, da bi sestavljala vladno. Preostaja samo kralj in narod. In to sta dva faktorja, ki morata državo privedi do rešitve, reda in ustavnosti.

Povratak Stjepana Radića v Zagreb.

Včeraj jutraj so zapustili ranjeni hrvatski poslanci Stjepan Radić, dr. Pernar in Ivan Grandja Beograd in so se odpeljali z jutranjim brzovlakom v Zagreb. Že med potjo je doživljal Stjepan Radić toliko dokazov prijateljstva, simpatij in udanosti kakor doslej še noben hrvatski politik. Povsod na večjih kolodvorih zastave, godbe, zelenje, manifestacije tisočev. Sprejemi v Vinkovcih, na Brodu in v Sisku so bili pravzaprav ogromni ljudski tabori, na katerih se je vzklikalo Radiću, Pribičeviću in celi KDK. Kolosalen je bil sprejem v Zagrebu, kamor je prišel brzovlak sinoči ob 6. uri. Vse mesto je bilo v cvetju in zastavah ter skoro vse prebivalstvo na nogah. Listi ceni množico, ki je napolnila trge pred kolodvorom in ulice proti Radićevemu stanovanju, na okrog 100.000. Dva zastopnika HSS sta imela kratka nagovora, Stjepan Radić sam pa še ni mogel govoriti. Demonstracij ni bilo; kolosalen sprejem sam je pokazal političnemu Beogradu, da ne bode kazalo iti z glavo skozi zid.

Vodja „makedonstvujuščih“ general Pretogorov ubit.

V noči od sobote na nedeljo so ob pol 2. uri streljali trije možje na sredi Sofije na dva sprehajalca. Jeden od napadencev je obležal na mestu mrtev, drugi pa je bil težko ranjen. Ko so ga prepeljali v bolnico, je ob 3. uri jutraj umrl. Izkazalo se je, da je bil ta ranjenec poveljnik makedonstvujuščih general Aleksander Protogorov, mrtvec pa privatni detektiv, ki ga je radi osebne varnosti spremljal, ker so bili izvršeni zadnjih osem mesecev na generala trije atentati. Po vsem soditi, gre za notranje spore med voditelji makedonstvujuščih.

Domače vesti.

† Dr. Ljudevit Stiker. Skoraj težko mi je napisati tudi te kratke spominske vrstice možu, ki je živel tu v Celju toliko let med nami. V času, ko smo ustanavljali na nekdanjem Štajerskem Narodno stranko, je bil poleg dr. Kukovca, dr. Božiča, pokoj. dr. Janka Serneca tudi dr. Ljudevit Stiker na vodilnem mestu. Bil je v stranki član izvrševalnega odbora, strankin blagajnik, jak in popularen govornik ter organizator. Zelo neradi smo videli njegov odhod iz Celja v Brežice, dasi smo vedeli, kako so ga tamkaj potrebovali. Pokojnik je bil v privatnem, poklicnem in političnem življenju kavalir. Mislim, da sem s tem povedal vse. — r. d Protestni shod privatnih name-

ščencev v Celju proti ukinitvi nedeljskega počitka v mestu Celju in proti podaljšanju delovnega časa v trgovskih obratih se je vršil sinoči v Narodnem domu in je bil izredno dobro obiskan. Na shodu so govorili: zastopnik del. zbornice v Ljubljani in Zagrebu gg. Tavčar in Kunčič, zastopnik eksp. del. zbornice v Mariboru g. Čoh, zastopniki zveze priv. nameščenecv iz Čakovca, Zagreba, Maribora, Ljubljane in Celja. Sprejela se je soglasno resolucija, v kateri se odobrava načrt delavske zbornice o delovnem času, predložen velikima županoma v Mariboru in Ljubljani. V tem načrtu se zahteva med drugim za mesto Celje status quo in se dokazuje, da je

uvodba sodilnega postopka za mesto Celje popolnoma nepotrebna. Ta resolucija se predloži današnji anketi velikega županstva o odpiranju in zapiranju trgovin, ki se vrši na celjskem magistratu. Navzočih je bilo na shodu nad 150 privatnih nameštencev. Shod je bil tematsko precej bujen, govorniki so želi za svoja temeljena izvajanja gromovito odobravanje.

d Zveza organizacij občinskih uslužbencev in upokojencev v Sloveniji je imela včeraj v Celju svoj občni zbor, ki je bil dokaj dobro obiskan. Delegatov je došlo iz Maribora 60, iz Ljubljane 50 in iz Ptuja 8. Po jutranjem sprenem jutru, nato slikar se je vršil skupen vrt, ogled mesta in ob 10. uri glavna skupščina. Po obedu so se udeleženci razšli na razne izlete in zvečer domov.

d Stanovanjske hiše g. Westna in vojaške zaloge smodnika. Danes zjutraj se je vršilo v Aleksandrovi vojašnici posvetovanje zastopnikov mestne in okoliške občine ter vojaštva o preložitvi vojaške zaloge smodnika pri okoliškem pokopališču na kak drug primeren prostor. Ta predstavitev je postala sedaj posebno nujna, ker misli zidati g. Westne ob cesti na pokopališču stanovanjske hiše. Vojaška oblast je obljubila, da bode zalogo smodnika v najkrajšem času prestavila. S tem bode tudi zelo ustregla željam celega tamotnjega društva.

d Godbeno društvo železničarjev v Celju priredi dne 2. septembra na Dečkovem trgu svojo javno tombolo in prosi druga društva, da bi se na to ozirala in ta dan ne prirejala svojih prireditev.

d Dijaška kuhinja v Celju je prejela 100 D. iz g. dr. Sernec-Zumerjeve poravnave. Iskrena hvala.

d Sedemdesetletnica je obhajal včeraj v Št. Jurju ob J. ž. višji vojni kurat v pok. g. Jakob Marzidovšek. Častitamo!

d Sport v Celju. Včerajšnja tekma med varaždinskimi SK in celjskimi »atletiki« je ostala neodločena z 2 : 2. Gostje iz bratskega Varaždina so pokazali prav dober sport in jih upamo še večkrat videti.

d Ali je to neumnost ali nezmožnost? Kleroradikalni režim ima še jedno odlično zaslugo za našo živino-rejo. Kakor poročajo avstrijski časopisi, so srečno končano pogajanja za trgovsko pogodbo z Avstrijo, ki so prinesla zelo občutno zvišanje avstrijskih uvoznih carin za našo živino. Tako se poviša avstrijska uvozna carina pri mesnih prašičih od 9 na 18 zlatih kron in pri govedih od 5 na 10 zlatih kron za 100 kg žive teže. To pomenja ponoven hud pritisk na naše cene za prašiče in goved, ki so že itak skrajno nizke. Ampak vkljub temu bodo naši kmetje še nadalje volili dr. Koroščevo stranko!

d Umrli so v celjski bolnišnici: 7. julna na škrlatnici Berta Skrbinšek, 5. letna hčerka dninca Berta Skrbinška, iz Vojnika, 9. julija pa njena 4-letna sestra Marija; nadalje 8. julija 41-letna posestnica Lucija Poljšak in Loke pri Zidanem mostu in Ivan Gaberšček, 44-leten delavec iz Ostrožnega.

d Z avtomobilom v izložbeno okno. Danes zjutraj se je pripeljal lastnik avtomobila v Slovenjgradcu Anton Zmajek z 18-letnim strojnimi ključavničarjem Josipom Grilom iz Slovenjgradca in 25-letnim posestniškim sinom Mirkom Hribernikom iz Dovž z avtomobilom v Celje. Ustavil je pri Skobernetu in naročil tovarišema, naj gresta zdraviti mačka v gostilno, dočim bo on odšel obiskat svojo mater. Ta dva pa ga nista poslušala, temveč je sedel Gril k volanu in se odpeljal s Hribernikom v mesto. Pri »Črnem orlu« sta jo zavila v Kolodvorno ulico in naravnost zapeljala v izložbo gosp. Kricka. Tam sta pobila izložbeno šipo in napravila v izložbi še drugo škodo, vsega skupaj za cca 12.950.— Din. dočim ceni izvošek Zmajek škodo na avtomobilu na 10.000 Din. Policija je dala mladeničema še povrh priliko, da v njenem koturu prespita mačka.

d Olepševalno in tujsko-pometno društvo v Celju namerava zopet prirediti koncerte v mestnem parku in sicer ob nedeljah dopoldne od pol 11. do 12. ure in v četrtih od 8. do 9. ure zvečer. Ker so vsled precejšnjih dr. oblastnih taks ti koncerti, ako bo udeležba pri istih se društvu naklonjeno občini-

sivo naprosila, da te koncerte polnoštevno poseča. Vstopnina za vsak koncert znaša 2 Din. Prvi koncert se vrši 12. t. m.

d Boj med orožniki in ubeglim kaznjencem. Iz tukajšnje kaznilnice je pobegnil neki Svetko Avgust. Trije orožniki v okolici so ga izsledili in ker se kaznjencem ni hotel takoj udati, je dobil 9 vbojstev z bajonetom. Težko ranjenega so ga prepeljali v bolnišnico.

d Umrli je v Kapelah pri Brežicah nenadne smrti trgovec in gostilničar Ivan Vidmar. Pogreb se je vršil včeraj.

d Sv. Jedert nad Laškim. Dramatični odsek Z. D. »Zora« priredi na nedeljo 15. t. m. ob pol4. uri popoldne na vrtu gostilne B. Stokavnik narodni igrokaz »Divji lovec«. Vabi se k obiludeležbi.

d Prepoved točenja alkoholnih pijač nabornikom. Okrajno glavarstvo v Celju je izdalo odlok, glasom katerega prepoveduje v času od 13. do 21. julija točenje alkoholnih pijač v občinah mesto in okolica Celje nabornikom in njihovim spremljevalcem. Da bi le pomagalo! Prosimo pa ob tej priliki okrajno glavarstvo kot policijsko oblast, naj ukrene potrebno, da se bode z naborniki obzirno postopalo.

d Izstopi iz Davidovičeve stranke. Hrvatskem se nadaljujejo. Tako so izstopili bivši hrvatski ban dr. Tomljenović, predsednik komisije za razrešitev Slavko Zimmermann, borzni tajnik dr. Belin in cela vrsta hrvatskih akademikov. KDK zbira pod svoje zastave celj hrvatski narod.

d Umrli je v Ptuj akadem. slikar prof. Rudolf Jakhel.

d Naš dragi kleroradikalni režim. Navzlic dejstvu, da je donos neposrednih davkov v naši državi lani napram 1. 1926. občutno nazadovol, se donos neposrednih davkov v Sloveniji napram 1. 1926. ni zmanjšal, temveč se je še za nekaj milijonov dinarjev povečal. Slovenija je v koledarskem letu 1927. vplačala na neposrednih davkih (tekočih in zaostalih) 227 milijonov 825.911 Din napram 221 milijonov 857.234 Din v 1. 1926. Te številke nam najbolj jasno dokazujejo, da so bile davčne olajšave, ki so nam bile priznane po finančnih zakonih za 1. 1926./27. in za 1. 1927./28. le navidezne. Ob priliki sprejetja teh davčnih olajšav je kleroradikalni časopis izračunal ogromne vsote, za katere naj bi jim uspelo zmanjšati davčno obremenitev Slovenije. Davčna praksa pa nam je pokazala, da finančno ministrstvo ne misli resno z davčno razbremenitvijo Slovenije, ki naj še nadalje navzlic davčnim olajšavam ostane molzna krava. Primanjkljaj, ki bi nastal zaradi davčnih olajšav, si je finančni minister zagotovil s poostreno davčno prakso. Krivica, ki se godi Sloveniji pri pobiranju davka na poslovi promet, se tudi lani ni zmanjšala. Na račun tega je plačala Slovenija v 1. 1927. nič manj kakor 424 milijona dinarjev napram 39 milijonov dinarjev v 1. 1926., dočim je plačala Srbija (s Črno goro) le 33.9 milijona dinarjev, Hrvatska in Slavonija 48.6 milijona dinarjev, Vojvodina 33.5 milijona dinarjev, Bosna in Hercegovina 21.7 milijona dinarjev in Dalmacija 5.2 milijona dinarjev. — Razume se, da naši klerikalni poslanci pripovedujejo svojim volilem po deželi, da so jim zmanjšali davke...

d Izvanredno dobra letina v Sremu. Iz Vukovara poročajo, da je žetev ječmena dokončana. Ječmen je vrget od 16 do 18 meterskih stotov na ha, mestoma celo 20. Pričela je žetev pšenice, ki daje 20 do 22 meterskih stotov na ha. Vsled tako obilne letine je začela naglo padati cena koruze, ki je že izpod 250 Din za meterski stot. Istotako dobra letina je v severozapadni Srbiji in v Bosni okrog Brčkega.

d Zveza meščanskošolskih učiteljev je imela zadnje dni preteklega tedna svoj kongres v Mariboru. Mariborski tovariši in mariborsko mesto sta došle goste kar najlepše in najgostoljubnejše sprejela. Na kongresu se je med drugim povdarjalo potreba po enotnem zakonu za meščanske šole, ki jih je sedaj v državi 159 z nad 1.600 učiteljev, relativno največ v Sloveniji. V Srbiji sami še nimajo meščanskih šol.

d Pogoji za sprejem učencev v oblastno dvoletno vinarsko in sadjarško šolo v Mariboru. — Novo kot 57. šolsko leto 1928/29 začena sredi sep-

tembra. Šolanje traja dve leti. S šoloture, se bo letina še zmanjševala, ker rastlina že sedaj trpi vsled vročine. Temeljito premočenje zemlje bi bilo nujno potrebno. Šole se poizgubile. Od peronospor ni sledu. V zadevi kupčije ni kaj zabeležiti. Društveno vodstvo.

Pole za obračunavanje uslužbenškega davka se dobe v Zvezni tiskarni, Celje, Strossmayerjeva 1.

Ozimna sovka kot hmeljski škodljivec.

Število škodljivcev, ki pretijo hmelju, je prav veliko. Polagoma, pa stanovitno se prikazujejo tudi v našem okolišu. Minule dni sem imel vnovič priliko dobiti enega izmed njih v roke. Gospod Dušan Zangger iz Celja mi je poslal po svojem oskrbniku štiri škotljive gosenice, ki so tik pod zemljo obgrizovale trte hmeljske rastline in jo uničevale.

Ko sem si novega sovražnika natančneje ogledal, sem spoznal v njem gosenico ozimne sovke (Wintersaateule — agrotis segetum). Ker spada med one sovražnike, ki zamorejo povzročene oskrbnike, ki zamorejo škodo in ker je še nepoznan, je nujno potrebno, da si ga ogledamo natančneje in to tembolj, ker je že nemškimi in češkimi hmeljarjem napravil veliko škodo.

Ozimna sovka je neznačen metulj-ponočnjak, medle barve, srednje velikosti, šestinastih tipalnic, rumenorjavih, črno-prašnih in črno-pisanih sprednjih in belkastih zadnjih kril. Dolg je 20 mm, razpetost kril meri 40 mm. Njegova tolstá gosenica je do 50 mm dolga, rjavkasto-sive barve, ki se na trebuhu spreminja na zelenkasto. Na hrbtu ima dva rumenkasta traka. Ona žre ponoči nežne dele raznih rastlin, se podnevi zarije v zemljo in zvije v klobčič. Gosenica prezimuje in se meseca aprila pretvori v rdečorjavo bube. Meseca majnika je pričakaje metulj, ki polaga svoja črna jajčeca ponoči na razno listje in na rastlinske poganjke. Iz jajčec pridejo v 14 dneh male gosenice, ki začnejo takoj svoje podzemeljsko, uničujoče delovanje.

Popisani škodljivci je sprejel svoje ime zaradi dejstva, da gosenica posebej rada zadržuje se v gladem ozimnem žitu, ki ga zamore uničiti. Škoduje pa tudi drugim rastlinam — tudi hmelju — ker je silno požrešen in malo izbiren.

Kot obrambna sredstva se priporočajo:

1. Nabiranje gosenic pod zemljo podnevi na mestu usihajočih rastlin.

2. Nabiranje gosenic ponoči pri uničujočem delu s pomočjo svetilke.

3. Lov na metulje v posode iz stekla s širokimi vratovi (kakor za kompot), v katere se do ene tretjine nalije z vodo stanjšani sirup ali strd. Prav dobra vada za metulje je tudi presni jabolenik, pomešan z nekaj špiritom. Tako pripravljene posode se obešajo 1 m nad zemljo na hmeljski drog ali kak drugi kol tako, da posoda poševno visi v zraku. To obrambno sredstvo se najbolj priporoča, ker se nevarnost v korenini zatira. Priporoča se tudi za vinograde, kjer ob času zoritve povzročajo muhe, ose in sršeni na grozdju prav občutno škodo. Z veseljem se spominjam, da sem pred leti v jeseni v eno samo takšno posodo naložil 304 sršene, več sto os in brezštevilo raznih muh.

4. Končno se obranimo ozimne sovke, ako varujemo krta, kosa, vrano in druge žužkojede ptice.

Ponovno se vsi hmeljarji opozarjajo in naprošajo, da skrbno zasledujejo vse sovražnike hmeljske rastline ter proti znanim vestno uporabljajo priporočena obrambna sredstva, neznane pa takoj javijo in pošljejo Hm. dr. v Žalcu.

Kino.

Mestni kino Celje. Ponedeljek 9., torek 10. in sredo 11. julija: »Antonijs«. Velikostna drama iz španskega življenja. V glavnih ulogah Lily Damila, Fred Solm in Warwick Ward, znan iz velefilma »Variété«. Originalni posnetki iz Španije. Bikoborbe. V resnici najlepši film cele sezone, zato ga vsakomur najtopleje priporočamo. Pri predstavah v Mariboru: »Vrt 1000 slasti« (Paul Richter) in »Žena brez pajčolana« (Gösta Eckmann).

Hmelj.

VII. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo o stanju hmeljskih nasadov.

Žalec v Savinjski dolini, dne 7. julija 1928. Zelo lepo poletno vreme povzroča, da se lepi nasadi normalno razvijajo. V teh so skoro vse rastline dosegle visokost drogov oz. žičnega ogrodja. Rastlina ima zelo opustošeni nasadi se niso vidno izboljšali in bodo dajali le pičlo letino.

Ako bo vročina, ki je nastala zadnjih 14 dni, še naprej uplivala na kul-

O letošnji kmetijski razstavi v Pragi

poroča g. Fr. Kafol v zadnjem »Kmetovalcu« sledeče: »V zvezi s proslavo desetletnega obstoja češkoslovaške republike, je priredila Zemeljska Jednota Č. S. R. od 15. do 21. maja pomladansko kmetijsko razstavo v takem obsegu, da je prekašala vse dosedanje

take prireditve. Sodeloval je ves poljedelski znanstveni in praktični svet, od najvišjih do najnižjih državnih in privatnih gospodarskih institucij širom prostrane države. Vse to ogromno delo, v katerem se zrcali duh in stremljenje po napredku, je napravil na obiskovalce nepozabno lep vtis. Bil je to praznik države, kakršnega kmetijski svet še ni videl.

Razstavna slavnost je pričela s tem, da je češkoslovaška poljedelska akademija v Pragi priredila dne 16. maja t. l. v palači Akademije na čast inozemskim gostom zborovanje. Otvoritev predavanja je imel minister g. M. Hodža. Predaval je tudi znameniti češki učenjak dr. Stoklasa o zvišanju produkcije potom ogljikove kisline in radija. Predavanje je vzbudilo splošno pozornost. Po predavanju so si gostje ogledali razne kabinete, naprave, učilnice itd., nad katerih vzornostjo se niso mogli dovolj načuditi. Ves znanstveni aparat je tako izpopolnjen in vsestransko zasnovan, da mora človek le strmeti nad to najvišjo ustanovo. Češkoslovenska Akademija Zemeljska je bila osnovana 28. decembra 1924, ona je matica in duša tamošnjega kmetijstva, ki združuje znanstvenike in praktične poljedelce. Akademija izdaja strokovne liste, učne knjige za kmetijske šole, vzdržuje slovensko-kmetijsko centralno biblioteko ter čitalnico, ki vsebuje ne samo češkoslovaško poljedelsko literaturo, temveč

tudi slovansko in najvažnejšo inozemsko. Znanstveno delovanje akademije se vrši v 6. odsekih ter ima 42 delovnih stalnih komisij.

Središče vseh prireditev je pa bila kmetijska razstava, ki je pokazala, da je češkoslovaška država v prvi vrsti poljedelska in industrijska dežela. Na vsem obširnem prostoru pred zgradbami in med njimi je bilo razstavljeno brezštevilno poljedelskih strojev in orodja. Večino teh strojev izdeluje domača industrija. Videti je bilo najrazličnejše pluge, lokomobile, domače in nemške ter ameriške traktorje, brane, valjarje, različne sejalne in kosilne stroje, kultivatorje, okopalnike, velike in manjše mlatilnice, najrazličnejše sesalke in škropilnice itd. Zelo zanimive in jako pestre so bile tudi priprave za elektrifikacijo kmetijskih obratov, ki postaja čimdalje važnejša. Zanimiva je bila tudi naprava za umetni dež, ki služi zalivanju njiv in travnikov.

V razstavnih zgradbah sta zavzela največ prostora razstava melioracij in kmetijskega šolstva. Iz množičnih načrtov in risb agrarnih operacij, hidrotehničnih zavodov itd. je bilo videti uspehe izboljšanja zemljišč, zgradb, hudournikov, naprave nasipov, zložb zemljišč itd. po vsej državi. Od prevrata semkaj so ondodni deželni in kulturni zavodi izboljšali nad 100.000 ha zemlje in jo napravili sposobno za obdelovanje. To delo je stalo nič manj kakor 858.000.000 Kč. Dalje je urad za agrarno reformo pokazal na številnih načrtih, kako so se razna veleposestva parcelirala in naselila.

Za melioracijami je sledilo kmetijsko šolstvo. Ta razstava je pokazala, kako visoko je razvito kmetijsko šolstvo na Češkem. Če pomislimo, da ima Češkoslovaška 272 kmetijskih in gospodinskih šol, potem nam je razumljivo, da je tamošnje kmetijstvo tudi tako napredovalo. Značilno je, da je najpopularnejši tip šole enoletna kmetijska šola, istotako tudi desetmesečna gospodinska šola. Zelo zanimivo je zasledovati tudi razvoj kmetijsko-nadaljevalnih šol. Teh je bilo v preteklem letu nič manj kakor 871 s 40.388 učen-

ci in učenkami, za katere je izdala država 4.200.000 Kč. Številne kmetijske in gospodinske šole so razstavile svoje bogate zbirke učnih pripomočkov, mnogo slik, fotografij, orodja itd. Zelo veliko je bilo slik raznih škodljivcev in tudi raznih pripomočkov za njih zatiranje. Izredno lepo je razstavilo veleposestvo visoke šole Uhrineves razno orodje, lepe slike, dalje vime, razsvetljeno z električno lučjo, na katerem je bilo videti mlečne žile, itd. Kmetijsko-nadaljevalne šole so pokazale svoja ročna dela: ohešalnike, toporišča, košare, leseno orodje, ograje itd. Zastopana sta bila tudi hmeljarstvo in sladkorna industrija, ki sta razstavila svoje pridelke. Lepo in okusno je bil pripravljen tudi mlekarski oddelek, ki je bil napolnjen z različnimi mlekarskimi stroji, predvsem s posnemalniki, gnetilniki itd. Razstavljen je bil tudi sir, ki ga izdelujejo tamošnje mlekarske zadruge. Prav poučno so bile napravljene jasli iz pločevine z vzorčnimi odmerki krme za razno goved. Pa tudi slike o uspehih molže z vsemi potrebnimi računi in izkazi o dobičkanosti. Oddelek zase je tvorilo ribarstvo. Procesije obiskovalcev, ki so sledile ena drugi, so se zanimale za to lepo panogo.

Vrtnarji so pomagali pri splošni dekoraciji razstave. Nadvse lepe so bile cvetoče hortenzije v sredi paviljonov. Razstavljena je bila tudi razna zelenjava, zgodnja in pozna, v kolikor se je pač dalo v tem času razstaviti. Cvetličarji-trgovci so imeli zase svoje cvetličnjake, kjer so pokazali izredno lepe sobne rastline.

Nekaj posebnega je bila živinorejska razstava, ki se je vršila za govejo živino in za konje v presledkih. S tem v zvezi je bila zelo poučna razstava o kontrolnem krmiljenju in o kontrolni molži najboljših molznic simodolske in pingavske pasme ter njih križancev. Pokazala je, da tiči glavni uspeh večje mlečnosti pri kravah v izboljšanem krmiljenju. Na določen dan je sledila razstava številne pitane živine, bikov, volov in junic, ki so jih razstavile razne pivovarne, veleposestva, odnosno trgovci z živino. Tudi konjska razstava se je vršila v večjem ob-

sije na nočnem nebu in tako tvori celoto.

Slična celota se vidi pri 7 prednostih, katere ima

segu. Izredno pozornost so vzbujali polnokrvni žrebci lipicanci, arabci, angleški in ogrski konji ter mrzlokrvni belgijci itd. Zanimiva je bila tudi razstava prašičev, ki je štela krasne živali jorkširske, berkširske in požlahtnjene domače pasme. Nekaj posebnega in izrednega je bila razstava perutnine, ki se je lepše človek ne more predstavljati. Poseben oddelek so tvorile živali, ki jih gojijo zaradi kože, n. pr. karakul-ovca z mladici, srebrno-kožnate lisice, bele lisice in živali, ki jih industrija za kože najbolj čišla (lisice, kune itd.).

Kmetijska razstava v Pragi je napravila na vsakogar mogočen in nepozaben vtis. Brez razlike strank in narodnosti je pokazalo češkoslovaško kmetijsko ljudstvo, kaj premore. Značilna in lepa poteza češkoslovaškega ljudstva je ljubezen do lastne grude, sploh do vsega, kar je za gospodarskim

Sedaj

vidim, ko sem enkrat kupil, da je veletrgovina R. Stermecki, Celje, najboljši vir za nakup sukna, kamgarna za moške obleke, volne, svile, cefirja in delena za ženske obleke, platna, oksforda, modrotiska, cvilha ter sploh vse manufakture, ker je vse prvovrstne kakovosti iz najboljših svetovnih tovarn in mnogo nižja cena, kakor povsod drugod. Oglejte si izložbe in zalogo veletrgovine R. Stermecki, Celje.

Olga Maryškova:

ŽIVLJENJE ŽENE

Zapiski Helene Klierove.

5

Včeraj sem bila na Falkenbergu. Ni visok, vendar je z njega prekrasen razgled na Češko in na Prusko. Cesta je udobna, lepo urejena, kakor tukaj vsaka stvar. — Kaka razlika! Premišljevala sem o tem, v čem se razlikuje narodni značaj Nemcev od našega. Da so odkritosrčnejši, to je gotovo. Mogoče se je na nje zanesti. Ali to morda dela vera? (Mimogrede se spominjam tu na Emila.) Ali je ona pognala svoje korene tako globoko v germansko raso ravno radi njihovih temeljnih lastnosti, v katerih se ločijo od Slovanov?

Bila sem vtopljenja v svoje misli, tako da sem docela preslišala korake. Dvignila sem glavo še le, ko sem zaslišala češke besede.

Sekretar Oberländer!

»Ali dovolite, da bi sedel poleg vas, ko naju je slučaj zopet privedel skupaj?«

Prikimala sem malo z glavo, ne zatajujoč se preveč, da mi ni ravno prijetno, ko me je zmotil v mojih mislih.

»Rad bi vedel, kaj ste tako zelo premišljevali, da niste nikake pozornosti posvetili prekrasnemu razgledu, ki se odpira pred vašimi očmi? Opazoval sem vas precej dolgo, ali vaš pogled je tako ravnodušno blodil po pokrajini, da mi je bilo takoj jasno, da gledate, pa ne vidite.«

Imate prav, ali tu sedim že pol ure. Ogledala sem si temeljito vso pokrajino. Še le potem sem se izročila mislim, ki jih je v meni zbudila.

Ko sem mu na daljnje vprašanje odgovorila, o čem sem ravno mislila, je odprl začudene oči.

»Ali je sploh možno, da bi krasna, elegantna dama premišljevala o tako važnih stvareh?«

Zardela sem iz nevolje. »O čem, prosim vas, je taki ženi dovoljeno premišljevati?«

»O toaleti, o častilcih — o svoji lastni lepoti«, se je sarkastično zasmel.

»In tedaj, če je tista krasotica poročena?«

»Baš tedaj. Kakšne druge interese pa naj bi imela?«

»Za domačnost, za rodbino, za otroke.«

»Kaka meščanska poštenost! Ne bil bi je v vas iskal.«

To je bilo vendar nekoliko preveč. Vstala sem in ježno ter s tresočim glasom sem vprašala:

»Za koga me imate, gospod sekretar? Ali je moje obnašanje tu v kopališču takšno, da bi vas opravičevalo k žalitvam?«

Hitro me je prijel za roko, me potegnil nazaj na klop in govoril s spremenjenim, docela drugim in prisrčnim glasom:

»Zelo bi me razžalili, ako bi me dolžili tako nizkotnega mišljenja. Vaš obraz je enostavno preveč inteligenčen, da bi mogel verjeti, da bi vam zadostovali samo domačnost in otroci.«

Njegov prisrčni ton je povzročil, da sem pozabila na svojo običajno rezerviranost in docela odkritosrčno zaklicala:

»In vendar nimam bolj goreče želje kot imeti dete — ne,« popravila sem se takoj — »deco.«

Oberländer se je zasmel. »Glejmo, na koncu deco. Dovolite, je nadaljeval šalljivo, »da bi si vas dobro ogledal, saj ste konec koncev izjema in posebnost. Današnje dame se vendar bojijo imeti otroke, ne tožijo po njih, ne želijo si jih.«

»Poročila sem se zato, da bi jih imela,« sem odgovorila resno.

»Samo zato?« Oberländerjeve oči so gledale name nezaupljivo.

Oklevala sem z odgovorom. Ali sem se res poročila samo zato? V tem slučaju bi bila vendar lahko počakala na Emila, da bi bil gotov.

»Ali ni bilo to prej iz ljubezni do njega?« je znova vprašal sekretar.

»Ah ne, ne,« mi je hitro ušlo iz ust.

Zardela sem radi svoje nepremišljene odkritosrčnosti, ali bilo je že prepozno. Ni mi preostajalo drugega, kakor priznati popolno resnico.

»Poročila sem se, ker sem vedela, da na ta način napravim veselje staršem, ki so me hoteli videti preskrbljeno. — Nisem imela dote,« sem dodala, gnana po težnji, reči mu vse.

»Ali niste nikdar obžalovali svojega koraka?« je vprašal za trenutek Oberländer in vprl svoj pogled vame.

»Dovolite, da vam ne bi odgovorila. Rečem vam samo toliko: ako bom imela otroke, sem prepričana, da ga nikdar ne bom obžalovala.«

»Koliko let imate?«

»Štiriindvajset, tri leta sem poročena.«

»Kaj ste delali v vsej tej dobi? V taki novi domačnosti vendar ne more biti mnogo dela? Gotovo čitate mnogo?«

Zardela sem do ušes. Čitate! Da, poskušala sem to izpočetka, imam tudi svojo malo knjižnico. Ali mož me je tega hitro odvadil. »Škoda oči,« je govoril. »Vrhu tega to zmeša ženi glavo.« On sam ni razen svojih strokovnih knjig ničesar čital. Izmed časopisov samo Narodno Politiko. — Nisem se od kraja brigala za njegovo nezadovoljstvo, ali ko se nisem mogla z njim razgovarjati o svojih občutkih pri čitanju, mi je to zamrzelo.

»Ali dajete mar prednost glasbi?« je nadaljeval Oberländer v vprašanjih. »Igrate piano? Pojete?«

»Učila sem se obojega in v Pragi sem imela dobre učitelje, ali mož ni mar rad godbe.«

»Ali kako tedaj za Boga preživljate svoje večere?« se je začudil Oberländer. »Jaz bi morda niti ne zaspal, ko bi si na večer ne zaigral na gosli.«

Zaprta sem oči, ker se mi nisem upala pogledati v obraz.

Da — s čim sva preživela svoje večere? Kaj sva pri njih pridobila?

Bojim se, da je Oberländer razumel, s čim sva jih izpolnila. Nehal je izpraševati in za trenutek je odšel.

Zdaj zvečer, ko pišem te vrstice, me muči dvojni dvom. Ali s svojim stikom z Oberländerjem ne postajam ne-

zvesta svojemu možu? Ali ga nisem žalila s tem, kar sem tujemu človeku nehote izdala?

A drugi dvom, ki ga je zbudil v meni ta tujec s svojimi vprašanji: Ali sem živela dobro ali slabo za teh treh let svojega zakona? Saj si vendar ne morem ničesar očitati — zakaj se torej sramujem za to, s čimer sva preživljala svoje večere, svoje noči? Sem vendar poročena, to je moje pravo in zraven moja dolžnost — kje je tu kaj slabega? Zakaj torej zardevam, kadar se na to spomnim? Zakaj sem napisala, da se sama pred seboj gnusim, da sem izgubila sramežljivost. Ako ni to nič slabega, zakaj bi se sramovala? Ne poznam vendar priderije malomestnih mladih gospodičen.

Kje je Emil s svojo pošteno odkritosrčnostjo, da bi mi povedal resnico.

*

Danes sem se v kopališkem parku znova sešla z Oberländerjem. Prišel je k meni, kakor da bi bila bogzna kako stara prijateljca. Ni mi bilo za govorjenje. V slabo voljo me je zjutraj spravil možev dopis.

Pisala sem mu pred neko dobo in ker sem bila nekako čustveno mehka radi dolgega samevanja (— sem tu že tri tedne, še tri in pojdem domov —), zato sem mu pisala zelo nežno, kar ravno ni moja navada.

Napisala sem mu, da se veselim povratka na dom, da je moje zdravje zopet v popolnem redu in upam, da bo najino skupno življenje mirnejše in bolj urejeno, kakor je bilo pred mojim odhodom v toplice. Da se bom vrnila pametnejša in da sem prepričana, da ne bom srečna samo jaz, ampak tudi on, čim se izpolni moja najbolj vroča želja po detetu.

Pozabila sem pri pisanju docela na vse, kar mi na možu ni bilo všeč, kar me je žalilo in poniževalo, stavila sem si namenoma pred oči samo njegove dobre lastnosti: od tod vroči ton mojega dopisa.

Čakala sem nestrpnost na odgovor. Ali me bo razumel? Ali bo občutil, kako mi je bilo pri pisanju?

Primarij
dr. Fran Steinfelser
 se je vrnil z dopusta in zopet **ordinira.**

Kanarček

ki ima na nogi obroček, je v soboto dopoldne ušel. Pošten najditelj naj ga vrne proti nagradi g. M. DOBRAVCU, Celje, Glavni trg 15.

Odda se takoj

stanovanje

obstoječe iz dveh sob, kuhinje in pritiklin. Električna razsvetljava. Naslov v upravi.

Inserirajte v „NOVI DOBI“!

napredkom v zvezi. Vse, kar je lepega in upoštevanje vrednega, se tam ceni in spoštuje ter skuša povečati. Češkoslovaška duša je plemenita, ona čuti in posluša vsakega, ki z njo misli in ž njo dela te skuša pomagati narodu in državi. Naša naloga pa naj bo, da posnemamo in da se učimo od njih. Kmetijska družba bo letos priredila jubilejno razstavo v jeseni prve dni septembra in zato naj pokaže tudi Slovenija v svojih skromnih razmerah, kaj more.

Učenca

sprejme Zvezna tiskarna, Celje

Špedicijo,**carinsko posredovanje**

ter vse v to stroko spadajoče posle oskrbuje točno in najceneje ter se priporoča protokolirana tverka
 Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ulica 4.

Premog iz vseh rudnikov in
 najboljših vrste
 dobavlja in do-
 stavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Zahvala.

Podpisana se tem potom iskreno zahvaljujeva zavarovalni družbi »Dunav« za kulantno izplačilo požarne odškodnine ter imenovano družbo vsem najtopleje priporoča.

Kasaze, 6. julija 1928.

Franc in Fani Šuler.

Delaj, nabiraj in
 hrani, varčevati
 se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri
 stavbeni in kreditni zadrugi z omeji. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti,
 da stradal ne boš
 v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne
 vloge po **6 1/2 %**

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
 Jamstvo za vloge uad **2.000.000 Din.**

Marljivost, treznost
 in varčnost so pred-
 pogoj pravdnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Iz malega raste
 veliko!

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem,
 pisalnimi in pisalnimi predmeti.

Naznanilo. Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem preselil svojo čevljarsko obrt iz

Kralja Petra ceste v Samostansko ulico 6,

nasproti staremu okrožnemu sodišču. Izdelujem vsakovrstne modne čevlje po meri za ženske in moške, kakortudi športne, hribovske in tudi vsako njmanjše popravilo. Vsa dela bom izvrševal točno, z dobrim materijalom po zmernih cenah. Za delo jamčim.
 Za obilen obisk se priporoča

Martin Kolšek, čevljarski mojster, Celje, Samostanska 6.

Globoko potrni naznanjava v imenu vseh ostalih sorodnikov vsem in vsakomur, ki je poznal njegovo plemenito dušo, da nas je danes ob 20. uri zapustil za vedno naš brezmejno ljubljani papa in soprog, gospod

dr. Ljudevit Stiker

odvetnik v Brežicah

ki je po kratki mučni bolezni umrl. Ostavil naju je sami v najini boli.

Zemeljski ostanki dragega pokojnika bodo prepeljani v ponedeljek ob 16. uri (4. popoldne) iz hiše žalosti na mestno pokopališče v Brežicah.

Brežice, dne 7. julija 1928.

V imenu vseh žalujočih ostalih:

Mici Stiker roj. Schaur, soproga, in Vida, hčerka.